

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА

Ја у име,, Савеза гуслара"
Са топлиним Светосавског жара,
Коло Српских, поздрављам, сестара
Што нам вјеру, чувају и наду,
Добро дошле у Краљеву граду!
Оне српско, његоваше име,
Као некад виле посестрима
Када српске штитише јунаке,
Од урока и несреће сваке;
И моћима љековитих трава,
Много српских, сачуваше глава!...
На покличе бојне, ратне трубе,
Ви сте оне вјерне, српске љубе,
Херојине и српске Спартанке,
Што без суза пратисте јунаке,
Да стојички одоле у свему:
Да се „С штитом врате ил на њему“!
И ако сте њежна, женска биће,
Ви сте кова Мајке Југовића
Ил' бесмртне Хајдучице Виде,
Што рађају српске Леониде,
А у крви, наследисте гене,
Од Милунке Савић, чоек-жене!...
Нека памте српска покољења,
Храбре сестре овог удружења,
Да њихова не блиједи слава,
Испод вела, сјенке заборава!
Српске сестре спартанскога кова,
Поприштима, Балканских ратова
И Голготом Првог свјетског рата,
Кад нам неман закупа на врата,

Да ни један србин не преживи,
Да нам затру сјеме у одиви!?
Из „Српскога кола, сестре “ смјеле,
Без страха су бојиштем лећеле
И рањене борце извлачиле,
Ове српске посестрима виле
И видале њине тешке ране,
Храбре сестре, без страха и мане!!!
Ради вјере и слободе златне,
Болнице су отварале ратне
Да у њима даноноћно бдију,
За слободу и мајку Србију;
У Ваљеву и у граду Нишу,
Са подвигом историју пишу!
Из Српскога Кола Сестре миле,
Постељине и рубље су шиле
И судбину војске дијелиле;
Од тифуса давале животе,
Прошле стазом „Албанске Голготе“
Па су многе окитиле прса,
Орденима „Српскога Васкрса“!...
Гајиле су брижне руке, њине
И сирочад, српчиће невине,
Његовале много инвалида,
Све од Цера до Крфа и Вида...
Занатске су школе отварале,
Сиротињу српску помагале,
И Цркву су са помоћу Бога,
Даривале са много прилога!...
Па зар данас, предат заборавау,
Вашу жртву, подвиге и славу!?
Храбра Сестре из Српскога Кола,
Ви сте слова из азбуке бола!!!